

За естественъ прѣдѣлъ между албанскитѣ, сръбски и български земи Пуквиль поставя Шаръ-планина, която той именува Призрѣнска-планина, по близостта ѝ до едноименъ градъ. Шаръ-планина, казва той, изглежда като естествена граница между България, Сърбия и Илирия“ (*Le mont Prizrendi semble la limite naturelle de la Bulgarie, de la Serbie et de l'Illyrie. — Pouqueville, Voyage en Morée, à Constantinople, en Albanie pendant les années 1798, 1799, 1800 et 1801. Paris 1805. Vol. III, p. 241*).

За сѣверомакедонскитѣ планинци българи въ околността на Крива-паланка, дѣто миналъ прѣзъ 1801 г., той казва: „Слѣдъ като се спрѣха въ Кюстендилъ, френцитѣ се запжтиха за Паланка... Човѣкъ, ако и да привиква на опасноститѣ, кога е пжтувалъ нѣколко деня сѣ изъ планински мѣста, мжчно е да се поддаде на ужасаешитѣ впечатления, които се пораждатъ отъ стрѣмнинитѣ и отъ скалитѣ, надвиснали като да се срутятъ и смачкатъ пжтника... Кѣмъ тѣзи природни ужаси трѣбва да прибавимъ и неприятноститѣ отъ мѣстата за ношуване, както и отъ дивашкото току-речи състояние на българитѣ“ (*Après avoir fait halte à Kiustendil, les Français se mirent en route pour Palanka... Quoiqu' on se familiarise avec les dangers, quand on a voyagé pendant quelques jours au milieu des montagnes, il est difficile de résister à l'impression toujours terrible qu'offrent des flancs à pic, des roches qui semblent prêts à s'écrouler et écraser le voyageur... Qu' on ajoute à ces horreurs sublimes le désagrément des gîtes, l'état presque sauvage des Bulgares... — Idem, ibidem, p. 249*).

Южната граница на българското население Пуквиль поставя правилно въ Костурско. Така, на пжтъ за Костуръ, той разказва: „Ние се спрѣхме въ Пякосъ или Дупяри,¹⁾ село разположено близу до Костурското езеро. До тамъ пжтувахъ като въ позната страна, защото можехъ да се разговарямъ съ хората (на грѣцки) и да се съобщавамъ съ тѣхъ, но тукъ сцената се промѣни. Азъ навлизахъ въ областъ съ българи: трѣбваше да прибѣгвамъ до нѣколкото славѣнски думи, които бѣхъ научилъ прѣзъ врѣме на прѣбиванието си въ Рагуза“ (*Nous nous arrêtàmes à Piacos, ou Doupiari, village situé à peu de distance du lac de Castoria. Jusque là j'avais voyagé*

¹⁾ Сега Дупякъ, българско село.